

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українських Робітничих Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ХТО Є СПРАВЖНИМИ ПРАВИТЕЛЯМИ
"ДЕМОКРАТИЧНОЇ КАНАДИ"БЕНЕТ БОЙТЬСЯ "МИЛОСТИНИ" І ЗНИЩЕННЯ
"САМОПОВАГИ ЛЮДИНИ".

Відкидаючи домагання делегації безробітних про соціальне забезпечення, прем'єр Бенет сказав, що він не поставити канадійського народу на милостиню, бо ухвалення такого закону буде прямим закликом до ліниства — з одного боку, й знищенням самоповаги людини — з другого. Як аргумент — Бенет казав делегації йти й вивчити цю систему "милостині" у Великій Британії, де вона є струном на державному тілі.

Коли Бенет посилав делегацію безробітних побачити, як та система негативно функціонує у Великій Британії, то він має рацію, що британська система для канадійських безробітних є тільки милостиною. Робітники ніякої милостині в пайів не просять. І встановлення фонду про соціальне забезпечення це ніяка милостиня, ніяке знищення самоповаги людини. Іже ніщо так не може знищити самоповаги людини, як викнення на вулицю 350,000 робітників, як жебрацькі міл-ткетети, зупи із свинячих ніг, вошиві приміщення для спання в іміграційних будинках, кемпінг-примусової даремної праці і ін. капіталістичні "милостині".

Чому Бенет посилав робітників студіювати милостиню до уряду МекДоналда? Чому він не сказав їм вивчити справу соціального забезпечення в Радянському Союзі? Бо коли вивчати систему МекДоналда, то там по суті є жебрачина, а не соціальне забезпечення. Бо соціальне забезпечення існує тільки в Радянському Союзі.

Бенет каже, що встановлення соціального забезпечення в Канаді коштує "босів" немалюване хоч би з тої причини, що він не знає, хто є ті "боси"; друге — що це збільшило б податки й знищило б фінанси країни; третє — це тільки спричинило б більше безробіття, бо робітники тоді не дбали б про роботу, отримуючи від країни на життя.

Все це дуже дешева демагогія прем'єра капіталістичного уряду.

ХТО Є СПРАВЖНИМИ ПРАВИТЕЛЯМИ КАНАДИ?

Перше: хто є "боси" країни, що їх Бенет не знає й про них делегацію питає?

Велика монреальська капіталістична газета "Ді-Монтреал Геральд", власником якої є лорд Етолстен, найбільший видавець газет в британських домініях, підрахувала, що Канадою правлять 22 великих капіталістів. Ця газета є авторитетна в цих справах і з 13 жовтня 1930 року вона перечеислає цих "босів", як справжніх правителів Канади:

СЕР ГЕРБЕРТ ГОЛТ, Монреал, президент Роял банку і магат гидро-електричної сили та газетного паперу.

Е. В. БІТІ, президент Канадійської Тихо-океанської Залізничної (Сіпара).

СЕР ГЕНРІ ТОРНТОН, Монреал, президент Канадійської Національної Залізничної.

СЕР ЧАРЛІС ГОРДОН, Монреал, президент Монреальського банку (Банк оф Монреал) та індустріаліст.

СЕР ДЖАН ЕРІД, Торонто, президент Канділен Бенк оф Комерс.

Т. Б. МЕКОЛЛІ, Монреал, президент Сон Лайф Ессоренс Компані.

С. О. СТИЛМЕН, Торонто, президент Імперіал Ойл, Лимітед.

СЕР ДЖОЗЕФ ФЛАВЕЛ, Торонто, президент Нешнел Трост Компані й голова Канділен Бенк оф Комерс.

ПЕТРИК БОРНС, Келгарі, голова Борнс енд Компані, Лимітед.

АЛФРЕД РОДЖЕРС, Тотонто, президент Елаес Роджерс Компані, Лимітед.

РОБЕРТ ПОН, Торонто, президент Т. Пон енд Компані.

С. А. МЕКГРЕТ, Тотонто, голова онтерійської комісії для гидро-електричної сили.

ДЖ. В. МЕККОННЕЛ, Монреал, президент Ст. Лоренс Сюгар Рефайнеріс і капіталіст.

ДЖ. Г. ГРОНДІ, Торонто, фінансист.

ДЖОРДЖ В. ЕЛЕН, Вінніпег, голова канадійського комітету Годсон-Бейської компанії.

Р. Г. МЕКМЕСТЕР, Монреал, президент Стіа Компанії оф Канада.

Г. Г. ДОГЕН, Монреал, президент Доміоніон Бридж, Лимітед.

А. ДЖ. НЕСБІТ, Монреал, президент Павер Корпорейшен оф Канада.

В. А. БЛЕК, Монреал, президент Огилві Флаер Милс Компані, Лимітед.

ТОМАС БРЕДІНО, Торонто, віцепрезидент і генеральний управитель Месі Геріс Компані, Лимітед.

СЕНАТОР ЛОРН С. ВЕБСТЕР, Монреал, корабельний магат і купець.

Е. Р. ВУД, Торонто, президент Доміоніон Секюрітіс Корпорейшен і Канада Лор енд Сейнінгс Компані.

Одинадцять з них живуть у Монреалі, дев'ять у Торонто, один у Вінніпегу та один у Келгарі. Ось цих 22 великих капіталістів, як каже капіталістична газета "Монтреал Геральд", є дійсними правителями Канади! Про них дуже добре знає Бенет, бо він також є одним з них, хоч про него тут не згадується.

ЗВІДКИ ВЗЯТИ ГРОШЕЙ НА ВСТАНОВЛЕННЯ ФОНДУ ДЛЯ
СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІД БЕЗРОБІТТЯ.

Друге: встановлення фонду для соціального забезпечення збільшило б податки, але на кого? Перш всего на цих "босів" Канади. В законопроекті Воркерс Юніті Ліг виразно говориться про встановлення ступеневого податку на тих, які мають поверх 5,000 доларів річного доходу. Це ясно. В законопроекті говориться, щоб оподатковувати тільки багатих і то ступенево, тобто, так, хто має більші доходи, той платити ступенево

більший податок. Тих, що мають доходи менші від 5,000 доларів на рік зовсім від податків звільняється.

Третє: встановлення закону й фонду соціального забезпечення ніколи безробіття не збільшило б і ліниства не спричинило б. Що ним спричинило таке величезне безробіття? Адаже ж нім безробітні не мають ніякого забезпечення — хіба забезпечення поліційних клобів. Бенет добре знає, що коли б були роботи, а робітники не хотіли робити, тоді можна сказати: робота є, ви не хочете робити, тому це відстане забезпечення. Розуміється, та робота повинна оплачуватися не "заробітною платнею" нинішніх "вуд-ярдів" та кемпів примусової праці, а мінімальною 25-доларовою тижневою платнею. Але Бенет вдає, що він цього не знає, грає ролю демагога та посилав делегацію безробітних студіювати "дода систем" у Великій Британії.

ФОНД СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В РАД. СОЮЗІ.

Чому він не сказав делегації йти студіювати систему соціального забезпечення в Радянському Союзі? Коли він не сказав, то ми скажемо.

Ніде в іншій країні світа немає такої системи соціального забезпечення, охорони праці, допомоги по соціальному страхуванні (асекурації), як в Радянському Союзі. Там уряд не обіцяє, не скликає спеціальних сесій ЦКВ, щоб винасинувати 20 мільйонів доларів на допомогу безробітним (у формі кемпів, будівництва доріг і т. ін.); як це зробив минулої осені Бенет. Коли радянський уряд складає цілорічний фінансовий план, то тут же й визначається фонд, не як милостиня, але як спеціальний бюджет, на соціальне забезпечення.

На третій сесії Всесоюзного Центрального Виконавчого Комітету, що відбулася на початку січня 1931 року, прийнято єдиний фінансовий план РСР. В цей план включено й фонд на охорону здоров'я й фізкультуру в сумі 1 мільярд 283 мільйонів карбованців.

Загалом же фонд на соціальне забезпечення, охорону праці і ін. в тій галузі — на 1931 рік встановлено в сумі 2 мільярди 138 мільйонів карбованців.

В повніших даних, що разом творять 3 мільярди 421 мільйонів карбованців, передбачено оплату лікарень, де лічать робітників і селян, санаторій, домів відпочинку, плекання фізичної культури, видавання пенсії старим, покійним робітникам, забезпечення материнства, дитячих ясел та соціальне забезпечення, соцстрах (асекурація), і т. ін. по тій лінії. Одним словом все, що зв'язане з охороною здоров'я й праці трудящого населення РСР. На це радянська держава створила на 1931 рік фонд в сумі майже 3 і пів мільярда карбованців.

Такого фонду не має ані одна капіталістична держава на світі. І проте цей фонд не спричинив в Радянському Союзі безробіття й не знищив "самоповаги людини" — а навпаки, радянська країна є нині одинока на світі, що не має безробіття.

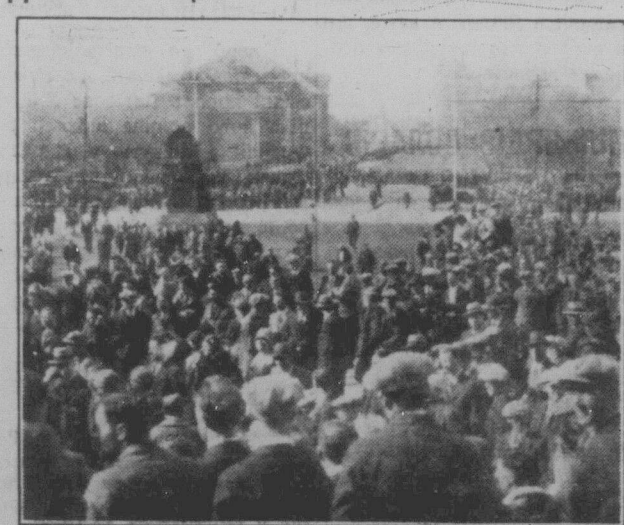
ТРЕБА ЗМІЦНЮВАТИ БОРЬБУ ЗА СОЦІАЛЬНЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

Ніхто не стане заперечувати, що є такі елементи, які, діставши кожного дня людську їжу, чи гроші на їжу, не захотіли б працювати. Такі елементи нашлись в Радянськй Союзі і коли радянська влада сказала, що хто хоче їсти, той повинен працювати, то капіталістична преса, а надто жовтоблагатні шматки, взяли цих лядашук під свою оборону. Коли минулої осені народний комісаріат праці РСР видав декрет, що люди, які є здорові й не працюють тільки тому, що не хочуть, не дістануть ніякої державної допомоги, то капіталістична преса розкричалася, що уряд РСР скасував допомогу безробітним. "Дивіться, — писали жовтоблагатні редактори, — комуністи в Канаді домагаються допомоги безробітним, а комуністи в Радянському Союзі скасували допомогу безробітним".

Комуністи в Радянському Союзі скасували безробіття. Це найбільшнше. І коли є лядашукі, різні спекулянтські елементи, які не хочуть робити, то трудящі РСР не кормитимуть їх, як паразитів, власною працею, але кажуть: йди й роби, то будеш їсти.

Канадійські робітники не кажуть, що вони не хочуть робити. Вони не покинули роботи, щоб йти в бред-лайн, але їх насильно виклинуто з роботи. Тому вони мають повне право боротися за соціальне забезпечення коштом держави. Висланням делегації безробітних до Оттави боротьба за соціальне забезпечення цююно почалася. Робітництво Канади повинно готуватися до дальшої боротьби за соціальне забезпечення й своє домагання до капіталістів і їхнього уряду поставити ще з більшою силою масовими демонстраціями 1 травня.

ДЕМОНСТРАЦІЯ 15-ГО КВІТНЯ У ВІННІПЕГУ

Вже з минулого числа відомо нашим читачам про велику демонстрацію безробітних у Вінніпегу 15 квітня, в часі якої поліція заатакувала робітників, коли вони розходилися вже від будинку парламенту та тяжко побила кільканадцятьох робітників, що ще й нині лежать в шпиталі. На повищому образку показано, як демонстрація зближається до будинку парламенту. На площі коло парламенту вже зібралася громада, але головні лідери демонстрації швидко наближаються. Мал стрітом до пам'ятника на парламентарну площу. Була це одна з найбільших робітничих бойових демонстрацій в історії робітничого руху у Вінніпегу.

(Фотографія сфотог. т. Д. Лобай із сходів парламентарного будинку. Усі фотографії, що були вміщені в минулому числі "УРІ", за винятком великої, також зніт т. Лобая.)

ПРИГОТОВЛЯЙТЕСЯ ДО МІЖНАРОДНОГО
ПРОЛЕТАРСЬКОГО СВЯТА!РОЗБИЙТЕ ЗАБОРОНУ ДОВОЗУ РАДЯНСЬКИХ ТОВАРІВ ДО КАНАДИ! — ОРГАНІЗУЙТЕ
ДРУЗІВ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ!

Лише 10 днів залишилося до міжнародного пролетарського свята — першого травня. В минулому, перед війною, це свято під проводом соціал-демократії використовувалося головню для таких робітничих домагань, як 8-годинного дня праці, проти воєнних приготувань та встановлення таких законів в капіталістичних державах, які були б корисні робітникам. Вже в часі війни й в повоєнних роках, саме після Жовтневої революції й сформування Комуністичного Інтернаціоналу першотравневі класи набрали справжнього боевого революційного змісту. Коли в минулому буржуазія "демократичних" країн спокійно приглядалася першотравневим демонстраціям, то тепер вона мобілізує проти них свої збройні сили, видає спеціальні заборони, а в самий день відбуваються справжні класові бої між новою пролетарською армією, що з кожним роком зростає, й між платіжними оборонними капіталістичного ладу. Дійшло тепер до того, що соціал-демократія (Німеччина) забороняють й розстрілюють першотравневі робітничі демонстрації.

Буржуазія і її слуги з соціал-фашистських таборів дуже бояться тепер революційного робітництва. Вони бачуть і відчувають, що їхня система, яка вилучала на вулиці міст 35 мільйонів робітників, відібраних у них працю й право на життя, збільшує революційні ряди пролетаріату, але чому жодної вона зарадити не може. Монополі, тарифні мурі,

економічна криза — все це до вело до того, що при напівно-сти величезної кількості збіж-жя — робітники ходять голодні, при наявності величезної кількості одягу, взуття — робітники ходять обдерті, босі. З другого боку — існує Радянський Союз, країна великого соціалістичного будівництва, країна, в якій немає безробіття, в якій заробітна платня збільшується й економічне положення трудящих все поліпшується. Все це є наочним доказом для пролетаріату капіталістичних країн, що в капіталістичній системі вони свого положення не поліпшать, що вони мусять боротися за повалення капіталістичної системи й за встановлення диктатури пролетаріату.

Це й спонукує буржуазію цілого світа до все більших приготувань до війни проти країни Рад. Її сподівання на те, що більшовики впадуть, що їхня п'ятирічка провалиться, не виправдалася. Залишається єдиний спосіб — економічна блокада Радянського Союзу, яка неминуче має перетворитися в війну проти РСР і проти революційного пролетаріату цілого світа.

Застріляником економічної блокади проти Радянського Союзу став канадійський консервативний уряд Бенета. Не почекав він навіть на закінчення анкеті Міжнародної Торговельної Палати. Проголошено економічну війну Радянському Союзові, уряд канадійських імперіалістів одночасно проголосив війну й трудящим масам Канади. Відпо-

від уряду Бенета делегації безробітних в Оттаві найкраще свідомство цьому. Нічого не сподіється від мене — це звучить не тільки відкиненням домагання 100 тисяч робітників, це проголошення йому війни, це визов. Бо кожному ж ясно, що 350 тисяч безробітних в Канаді не сидітимуть тихо голодні, що вони будуть далі боротися. Проти їхніх домагань буде поставлена заборона у формі поліційних клобів, арештувань, засудів і депортації.

Тому канадійське робітництво, пригтовляючись до 1 травня, на перше місце повинно видвинути клас — розбити заборону довозу радянських товарів до Канади! Розбити цю заборону — це проломити ту стіну економічної блокади, що її будує капіталістичний світ доккола радянської країни, це не допустити до блокади країни трудящих.

Оборонити Радянський Союз — це оборонити домагання пролетаріату в Канаді й по цілому світі. Але для оборона не повинна обмежитися тільки самими першотравневими демонстраціями. Першотравневі демонстрації треба використати для заложення справжніх міцних підвалин під цю оборону — організувати велику масову організацію друзів Радянського Союзу. Ця організація, не дивлячись на довші балачки, це й до цього часу є тільки в теорії, її ще не поставлено на ділі підвалини. Тому з днем першого травня цю організацію треба так започаткувати, щоб вкрити нею цілу Канаду.

Волінець.

МІЖНАРОДНЕ ПОЛОЖЕННЯ РСР

Уривок з промови т. Молотова на 6-му Всесоюзному З'їзді Рад.

До 6-го Всесоюзного З'їзду Рад ми досягли повороту від ніяко-середньох мас села до соціалізму. Бурхливе зростання соціалістичної промисловості, абсолютна перевага соціалістичних елементів, що ми їх досягли у всьому нашому господарстві, свідчить про те, що перемога соціалізму в нашій країні, з поглядом внутрішнього співвідношення класових сил, цілком забезпечена. На третьому вирішальному році п'ятирічки ми завершимо будову фундаменту соціалістичної економіки в нашій країні.

Знаючи про наше швидке зростання, буржуазія, більше ніж коли б то не було, готує інтервенцію проти Радянського Союзу. Ми мусимо бути в перший ліпший час готові дати відсіч.

Тоді, як ми успішно будемо соціалізм, капіталістичні країни терплять небувалу економічну кризу, нечуване безробіття, серед промислових робітників, виключено погіршення стану шарів селянства — все це викликає глибокі класові загострення і тільки РСР — країна пролетарської диктатури — не тільки не переживає світової кризи, а навпаки зростає.

Капіталісти, на чолі з їхніми ватажками, сподівалися на те, що НЕП приведе до буржуазного переродження Радянського Союзу. Вони помилувалися! НЕП був своєрідною методою господарського будівництва, що нам дозволив на певному стані, перейти в рішучий наступ на капіталістичний сектор. Саме в осені 1929 р., коли починається рішучий наступ на кулацтво, — за кордоном розгортається посидена проти радянська кампанія: "христівий похід", боротьба проти

радянського "домпінгу" і, кінцем-кінцем, кампанія проти так званої "примусової праці". Все це веде до однієї мети — підготувати громадську думку закордону для інтервенції проти РСР.

Наш експорт значно нижчий від довоєнного експорту царської Росії. Однак, проти експорту царської Росії ніхто не протестував.

Коли кампанія "домпінгу" почала провалюватися, знадобилася нова брехня, — про "примусову працю". Порівнявши фактичного стану праці в РСР і в капіталістичних країнах, викриває ці брехні. В РСР цілком звільнювано безробіття, тоді як в капіталістичних країнах, воно значно перебільшує 30 мільйонів осіб. У багатьох країнах робітний день більший від 10 годин тоді, як РСР уже перейшов на 7-ми годинний робітний день, а в деяких галузях й на 6-ти годинний. У соцзмаганні у нас тепер бере участь половина робітників. Такий трудовий ентузіазм можливий тільки тому, що влада в РСР належить робітничій класі.

Ми погоджуємося, говорять тов. Молотов, — щоб делегації робітників, вибрані самими робітниками, приїхали до нас в РСР завітати в стані праці в Радянському Союзі, але ми одночасно вимагаємо, щоб на основах рівноправ'я і наші робітники мали право надіслати до капіталістичних країн такі ж делегації. Ми закликаємо погоджуватися оголошити матеріали цих вислідів у нас і в них. Але ми певні, що ватажки цієї кампанії не починаються рішучий наступ на кулацтво, — за кордоном розгортається посидена проти радянська кампанія: "христівий похід", боротьба проти

досягла великих наслідків. Успіхи індустріалізації і оборонноспроможності роблять з Радянського Союзу могутній фактор міжнародної політики. День-у-день зростає міжнародне значіння Радянського Союзу, як країни вільної праці, як справжньої опори робітничої класи всього світу.

Ми твердо говоримо трудящим Радянського Союзу і робітникам усіх країн про небезпеку для справи миру, що весь час зростає. Ми одночасно висловлюємо неохитну впевненість в тому, що збройний напад на РСР тепер становить головну небезпеку для тих, хто намірється порушити мир і напасти на Радянський Союз.

НАРАДИ ПРЕЗИДЕНТА

ПОЛЬЩІ З Г. ЮЗЕФСКИМ.

"Хвіля" ч. 4305 з 20 березня ц. р. повідомляє:

В політичних колах Варшави викликає велике зацікавлення вівторкова аудієнція кол. міністра внутрішніх справ і воєводи Галичини Генрика Юзефського у президента Польщі. До цієї аудієнції політичні кола приважують дуже багато ваги та звизують її зі справою поладження українського питання. Щодо воєводи Юзефського то він передбачувався на становищі воєводи в "малопольській східній", при чому на його домагання має настати злука всіх трьох воєвод Сх. Галичини (альвійського, станіславського й і тернопільського) в одне воєводство.

Новий воєвода дістане влада, яка пригадує комететції кол. намісника Галичини. Зауважимо, що воєводи Східної Галичини подікована тим, що національну політику треба вести одностайно, а не так, як дотепер, що кожний із трьох воєводів від політику на власну руку.